



Lite om Gabriella Håkansson

Vem är jag?

Född i Haparanda, uppvuxen i Södertälje och Malmö. Naturvetare som i stället för biolog blev journalist och romanförfattare. Har arbetat för DN, Svenskan och Sveriges Radio, lett stora kulturprojekt och frilansar idag som moderator samt litteraturskribent på Sydsvenskan. Föreningsaktiv i olika styrelser sedan tonåren, då jag startade Unga Forskare i Skåne. Började skåda för åtta år sedan och är efter alldeles för många timmar framför datorn mest intresserad av praktiskt arbete inom SkOF. Inventerar gärna och bevakar hotade arter och är ute i fält så mycket det går. Är sedan några år tillbaka skribent i BirdLifes tidning Vår Fågelvärld och sitter i Forsknings- och Fågelskyddskommittén. Engagerar mig gärna på nationell nivå.

Varför vill jag engagera mig i SkOF?

Klimatförändringarna och den ökade mänskliga påverkan på naturen gör att allt fler fågelarter minskar eller är hotade. Föreningens arbete med såväl kunskapshöjande insatser och information, som praktiskt fågelskyddsarbete behöver utökas för att möta de stora utmaningar vi står inför. Här hoppas jag kunna bidra.

Vad vill jag utveckla inom SkOF:

Att nå ut med ny fågelforskning till allmänheten är viktigt, liksom att påverka politiker och sätta ner foten när fågelskyddet körs över. Vill gärna bygga på mina kunskaper inom ornitologi och naturvårdsarbete för fåglar, och sprida det inom organisationen. Ju fler fågelskyddsprojekt vi har möjlighet att driva, desto bättre. Här finns mycket man kan göra för att underlätta för medlemmarna så de kan engagera sig och arbeta själva på lokal nivå.

Mitt bästa skådartips:

Att stå ute på valfri grusväg i Börringe en svinkall skånsk gråvinterdag och vänta på att de unga kungsörnarna som övervintrar där majestätiskt glider förbi.



Mitt bästa skådarminne:

När jag var helt ny skådare tittade jag på ett naturprogram om europeiska våtmarker. I en sekvens gled kameran förbi en grupp styltlöpare. Jag var helt fascinerad - hade aldrig hört talas om dem! När det knappt någon dag efter ofattbart nog kom ett larm på just styltlöpare utanför Kristianstad kunde jag knappt andas. Var så uppspelt att jag fick kramp i foten när jag väl kunde köra dit. Väl framme regnade det kraftigt, inga styltlöpare var på plats och lokalen var tom på folk. MEGADIPP! Satte mig dyblöt under en buske och åt min smörgås. Och från ingenstans kom de flygande och landade rakt framför mig. Satt säkert en timme helt ostörd. Det var bara jag och styltlöparna. Magiskt.